

fa jelentett ipari bázist, a Kárpátokból a Tiszán tutajozott anyag képezte a város iparának jelentős alapját. Ma már nem a víz hozza, helyben terem a megyében jelentős iparifa-mennyiség. A Szolnokon végzett munka emlékéül a Város 900 éves fennállásának alkalmával készült plakettel, az eredményeket megörökítő rézkarc albumokkal lepte meg a Kollokvium közreműködői.

Szolnok mint a magyar erdészeti gazdaságtan művelésének jelentős állomása vonul be a szakma történetébe.

Jérôme René

A továbbiakban közöljük azokat a tanulmányokat, amelyek a Kollokviumon elhangzottak és melyek kéziratát előadók közlés végett rendelkezésünkre bocsátották.

DR. KERESZTESI BÉLA

Köszöntő

Az Országos Erdészeti Egyesület Elnöksége és Erdészeti Gazdaságtani Szakosztálya, a Nagykovácsói Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság, valamint az Erdészeti Tudományos Intézet vezetősége nevében van szerencsém köszönteni minden kedves vendégünket, a rendezvény minden résztvevőjét.

A fagazdasági szakágazatoknak — az erdőgazdálkodásnak és elsődleges fafeldolgozó iparnak — nagy problémája, hogy a felszabadulás után eltelt 30 esztendőben az erdészeti gazdaságtan fejlődése elmaradt más erdészeti diszciplínák fejlődésétől. Ennek az elmaradásnak mielőbbi felszámolása érdekében a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium erdészeti vezetői, az Országos Erdészeti Egyesület Erdészeti Gazdaságtani Szakosztálya és az Erdészeti Tudományos Intézet több év óta nagy erőfeszítéseket tesz. Jelen rendezvény is ezt a célt szolgálja. Az Országos Erdészeti Egyesületnek a közelmúlt években már két hasonló nagy-rendezvénye volt, amelyek társadalmi fórumot biztosítottak ennek a fontos ügynek. A mostani az eddigieknél is szélesebb körű, amelyen először üdvözölhetünk külföldi vendégeket is.

Aláhúzza jelen rendezvény fontosságát az a körülmény, hogy a tervszerű szocialista erdőgazdálkodás eredményeképpen nyersanyagkészletünk nagymértékben gyarapodott, az erdők élőfakészlete a második világháború előtti 120 millió m³-ről 1971-ig 180 millió m³-re, az évente kitermelhető fatömeg pedig a háború előtti 3,5 millió m³-ről 6 millió m³-re növekedett, és az előrejelzések szerint az ezredfordulóig eléri a 8,8 millió m³-t. Ez a nemzetközi viszonylatban is igen számottevő eredmény új helyzetet teremt fagazdaságunkban, megnyitva a hazai faipar fejlesztésének széles lehetőségeit, és lehetővé téve a nemzetközi fatereskedelemben való aktív bekapcsolódásunkat. Ezek a változások széles körű közgazdasági megfontolásokat tesznek szükségessé, más ható tényezők — a munkaerőhelyzet alakulása, a gazdasági nehézségek — viszont előtérbe helyezik a racionalizálás, a technikai és a technológiai fejlesztés, valamint a vállalati üzem- és munkaszervezés nagyarányú és gyors fejlesztését. A szakmai közvélemény figyelve ezért ma elsősorban a közgazdászok, az üzemszervezők felé irányul.

A MÉM az elmúlt időszakban több olyan intézkedést fogantatosított, amely meggyorsítja az egész tárcsa területén, s azon belül a fagazdaságban is, a köz-

gazdaság fejlesztését. A miniszter tanácsadó szerveként „Szervezési és Munkatani Tanács”-ot hívtak életre, Számítástechnikai Alkalmazási Bizottságot, illetve a Fagazdasági Tanács mellett Számítástechnikai Munkabizottságot szerveztek. A FAGOK-ban az erdő- és fafeldolgozó gazdaságok szervezetének racionalizálására Szervezési Bizottságot alakítottak. A miniszter az ERTI-t az erdészeti szervezési kutatás bázis-intézetül jelölte ki.

Az Erdészeti Tudományos Intézetben a gazdaságtani és szervezési kutatások gyors fejlesztése érdekében belső átszervezéssel és a MÉM-től kapott létszámfejlesztéssel 15 fő kutatót foglalkoztató Gazdaságtani és Munkatani Főosztályt szerveztünk. Ez behatóan foglalkozik az erdők materiális hozamainak és immateriális szolgáltatásainak értékelésével, az ágazati gazdaságpolitikát megalapozó egyes gazdaságtani ismeretek kialakításával, a faárguzdálkodással, valamint a vállalat-, üzem- és munkaszervezési kérdésekkel. Kutatóink a Zalai EFAG-ban végzett részletes munkaelemzés, valamint valamennyi erdőgazdaságra kiterjedő adatgyűjtésre alapozva erdőgazdasági vállalat- és üzemszervezési útmutatót dolgoznak ki. A Nyugatmagyarországi Fagazdasági Kombináttal kötött 10 éves szerződésben vállaltuk a kombinátot érintő gazdaságtani, szervezési és információáramlási problémák megoldását, és iparszerű fenyőtermesztési rendszer kialakítását. Szerkesztésünkben a közelmúltban jelent meg „A fagazdasági ökonomiai alapjai” című első magyar nyelvű kétkötetes, erdészeti gazdaságtannal foglalkozó könyv. Megírásában az ERTI kutatókon kívül részt vett szinte minden olyan szakember, aki a fagazdaság gazdaságtanának fejlesztésével foglalkozik.

Külön öröm számunkra, hogy rendezvényünkön a szűkebb értelemben vett fagazdaság — erdőgazdaság és elsődleges faipar — képviselőin kívül köztünk vannak a másodlagos faipar — bútoripar, épületasztalosipar — reprezentánsai is. Működhet így a tágabb értelemben vett fagazdaság problémáinak áttekintésére, a fagazdaság fejlesztésének más tárcákkal összehangoltan történő megoldásának a tárgyalására is. Fontos körülmény ez, hiszen szakmai körökben ma már nem vitatott, hogy csak a teljes fagazdaság komplex fejlesztése hozhat optimális eredményeket.

Bizton reméljük, hogy ez a rendezvény megfelel majd az előzetes várakozásoknak, és elősegíti a fagazdaságtannak a fejlesztését, valamint szakmai körökben a közzgazdasági szemlélet további elterjesztését.

*P. Kostov és A. Gembarzewski,
a kollokvium bolgár és lengyel vendégei*